

pátaljai Ruszinok Népi Egység Pártja volt, a másik a Német Nemzetiszocialista Törvényhozók Blokkja, amelynek élén Hamm Ferenc állt.⁶⁹

Azzal is fokozták a zsidók elszigetelődését, hogy feloszlatták, kisajátították a központi és helyi zsidó szervezeteket – intézményeket, a zsidóságot a Központi Zsidó Tanács irányítása alá rendelték (lásd a 14. fejezetet).⁷⁰

A zsidók elszigetelése a magyar keresztény társadalom „szellemi tisztaságának” megóvására indított kampánnyal párosult. E célból az új kormány elrendelte az összes zsidóktól vagy zsidó származású keresztényektől származó művek eltávolítását a köz- és iskolai könyvtárakból. A 10 800/1944. M. E. sz. rendelet kibocsátását követően – „A magyar szellemi élet megóvása zsidó szerzők irodalmi műveitől”⁷¹ – gondosan megrendezett könyvtávolítások zajlottak Budapesten és számos nagyobb városban.

Az április 30-i rendelet arról intézkedett, hogy a függelékben felsorolt magyar és a külföldi zsidó szerzők műveit⁷² nem szabad kinyomtatni, kiadni vagy terjeszteni.⁷³ Azoknak a vállalatoknak, intézményeknek és könyvtáraknak, amelyeknek birtokában e szerzők műveinek példányai voltak, megtiltották, hogy eladják vagy kikölcsönözzék ezeket, s 15 napon belül teljes leltárt kellett készíteniük a birtokukban lévő könyvekről. A leltárnak a szerző(k) nevét, a mű címét, nyelvét és jellegét, valamint a rendelkezésre álló példányok számát kellett tartalmaznia. A leltárt öt példányban a sajtóügyek m. kir. kormánybiztosának kellett benyújtani. Neki viszont három példányt a Magyar Papirospari Nyersanyagbeszerző Kft.-nek kellett átadnia. A társaságot felhatalmazták arra, hogy megparancsolja a vállalatoknak, intézményeknek és könyvtáraknak: saját költséjükre június 15-ig szolgáltatassák be a birtokukban lévő készletet. Beszállítás után a könyveket a kormánybiztos vagy megbízottja jelenlétében bezúzták, a szállítókat pedig a papír hulladék kormány által meghatározott értékének erejéig kárpóolták.

Kivételt csak a hatóságok által meghatározott tudományos művekkel, valamint néhány olyan intézménnyel és könyvtárral tettek, amelynek szigorú felügyelet alatt végzett kutatás céljából megengedték, hogy zsidó szerzőktől származó irodalmi műveket tartson.

A sajtóügyek magyar királyi kormánybiztos Kolosváry-Borcsa Mihály, Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegye déli választókerülete parlamenti képviselője (MÉP) és az Országos Magyar Sajtókamara elnöke volt. Április 7-én nevezték ki, bár erről nyilvánosan csak április 15-én tettek bejelentést.⁷⁴ Kormánybiztosi minőségben Kolosváry-Borcsa minden sajtó- és könyvkiadási ügyet a kezében tartott. Felügyeletet gyakorolt a Magyar Távirati Iroda és a Magyar Telefonhíradó és Rádió Rt. fölött is.